5. Kişi Zamirleri (هُمَا - أَنْتُمَا - نَحْنُ - هُمْ - أَنْتُمْ - نَحْنُ - هُنَّ - أَنْتُنَّ)

Munfasıl Zamir: Hiçbir kelimeye bitişmeden ayrı bir kelime olarak yazılan zamirlerdir. Bu zamirler kendi arasında ikiye ayrılırlar: 1- Merfu munfasıl zamir. 2- Mensub munfasıl zamir.

Merfu Munfasıl Zamir: Zamirlerin sonu aslında cümledeki yerlerine göre değişmez. Yani mebni kelimelerdir. Bu zamirler fiil cümlesinde fail, isim cümlesinde mübteda veya fasıl zamiri olarak kullanılırlar. (Harekesinin zamme olması gereken her durumda bu zamirler kullanılırlar.) Başka bir kelimeye bitişmezler. Fiil cümlesinde çekimli fiilden sonra gelirler.

Müennes	Türkçesi	Müzekker
أَنَا	Ben	أَنَا
أَنْتِ	Sen	أَنْتَ
هِيَ	O	هُوَ
نَحْنُ	Biz	نَحْنُ
أَنْتُنَّ	Siz	أَنْتُمْ
هُنَّ	Onlar	هُمْ
هُمَا	O ikisi	هُمَا
أَنْتُمَا	Siz ikiniz	أَنْتُمَا
نَحْنُ	Biz ikimiz	نَحْنُ

Merfu munfasıl zamir çekim tablosu

جَمْعٌ (Çoğul)	تَثْنِيَةٌ (İkil)	مُفْرَدٌ (Tekil)	Açıklama		
هُمْ	هُمَا	هُوَ	غَائِبٌ (مُذَكَّرٌ) (Müzekker)	Uzaktakiler	3. Şahıs
Onlar	O ikisi	O	Türkçesi		
هُنَّ	هُمَا	هِيَ	غَائِبَةٌ (مُؤَنَّثٌ) (Müennes)		
أَنْتُمْ	أَنْتُمَا	أَنْتَ	مُخَاطَبٌ (مُذَكَّرٌ) (Müzekker)	Yakındakiler	2. Şahıs
Sizler	Siz ikiniz	Sen	Türkçesi		
أَنْتُنَّ	أَنْتُمَا	أَنْتِ	مُخَاطَبَةٌ (مُؤَنَّثٌ) (Müennes)		

نَحْنُ	نَحْنُ	أَنَا	مُتَكَلِّمٌ (مُشْتَرَكٌ) (Ortak)	Kendisi	1. Şahıs
Bizler	Biz ikimiz	Ben	Türkçesi		

Mansub Munfasıl Zamirler: Cümlede daha çok meful olarak kullanılır. Mefuller nasb durumunda olduğundan bu zamirlere mensub munfasıl zamirler denir. Mensub munfasıl zamirleri şu tabloda toplu olarak gösterebiliriz.

جَمْعٌ (Çoğul)	تَثْنِيَةٌ (İkil)	مُفْرَدٌ (Tekil)	Açıklama		
إِيَّاهُمْ	إِيَّاهُمَا	إِيَّاهُ	غَائِبٌ (مُذَكَّرٌ) (Müzekker)	Uzaktakiler	3. Şahıs
Onlara, onları	O ikisine, o ikisini	Ona, onu	Türkçesi		
إِيَّاهُنَّ	إِيَّاهُمَا	إِيَّاهَا	غَائِبَةٌ (مُؤَنَّثٌ) (Müennes)		
إِيَّاكُمْ	إِيَّاكُمَا	إِيَّاكَ	مُخَاطَبٌ (مُذَكَّرٌ) (Müzekker)	Yakındakiler	2. Şahıs
Size, sizi	Siz ikinize, siz ikinizi	Sana, seni	Türkçesi		
إِيَّاكُنَّ	إِيَّاكُمَا	إِيَّاكِ	مُخَاطَبَةٌ (مُؤَنَّثٌ) (Müennes)		
إِيَّانَا	إِيَّانَا	إِيَّاىَ	مُتَكَلِّمٌ (مُشْتَرَكٌ) (Ortak)	Kendisi	1. Şahıs
Bize, bizi	Biz ikimize, biz ikimizi	Bana, beni	Türkçesi		

Örnekler: Merfu munfasıl zamirler

Türkçesi	Arapçası
O evde hastadır.	هُوَ مَرِيضٌ فِي الْمَنْزِلِ
O, teyzesine bir mektup yazdı.	هِيَ كَتَبَتْ رِسَالَةً إِلَى خَالَتِهَا
Sen öğretmen misin?	هَلْ أَنْتَ مُدَرِّسٌ؟
Sen öğretmen misin?	هَلْ أَنْتِ مُدَرِّسَةٌ؟
Ben dedeme bir mektup yazdım.	أَنَا كَتَبْتُ رِسَالَةً إِلَى جَدِّي.
Biz lisede okuyoruz.	نَحْنُ نَدْرُسُ فِي الثَّانَوِيَّةِ
O ikisi Arapça okudular	هُمَا دَرَسَا الْعَرَبِيَّةَ

Siz ikiniz gittiniz.	أَنْتُمَا ذَهَبْتُمَا
Biz (ikimiz) otobüse bindik.	نَحْنُ رَكِبْنَا الْحافِلَةَ

Örnekler: Merfu munfasıl zamirler

Türkçesi	Arapçası
Ben seni ve onu çarşıda gördüm.	أنَا رَأَيْتُكَ وَ إِيَّاهُ فِي السُّوقِ
Kadın Aişe'yi o sandı.	ظَنَّتِ الْمَرْأَةُ عائِشَةَ إِيَّاها
Adam Halit'i sen zannetti.	ظَنَّ الرَّجُلُ خالِداً إِيَّاكَ
Adam Halide'yi sen zannetti.	ظَنَّ الرَّجُلُ خالِدَةً إِيَّاكِ
Hoca yalnız beni methetti.	مَدَحَ الْأُسْتاذُ إِيَّاىَ
Hoca yalnız bizi methetti.	مَدَحَ الْأُسْتاذُ إِيَّانَا
Kardeşlerinizi ve sizi zengin bulduk.	وَجَدْنَا اِخْوانَكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَغْنِيَاءَ
Halit'i ve sizi çarşıda gördüm.	رَأَيْتُ خالِداً وَ إِيَّاكُنَّ فِي السُّوقِ
Ben seni ve o ikisini çarşıda gördüm.	أنَا رَأَيْتُكَ وَ إِيَّاهُمَا فِي السُّوقِ
Hoca yalnız biz (ikimiz)i methetti.	مَدَحَ الْأُسْتاذُ إِيَّانَا

Not: Mef'ûl munfasıl zamirler başa geldikleri takdirde vurguyu kuvvetlendirmek amacıyla "yalnız, ancak sana, ancak ona.." manası verirler.

Örnek:

Türkçesi	Arapçası
Yalnızca sana ibadet ettim ey Rabbim!	إِيَّاكَ عَبَدْتُ يا رَبِّي